

Missie is een welkome afwisseling in het aanbod van de Nederlandse theaters

Pater André zoekt en ontroert

Theater Missie

★★★★★

▶ Allesbehalve een typisch Vlaamse voorstelling.

▶ Tekst is nergens belerend.

.....

AMSTERDAM De jury van het Theaterfestival heeft zich dit jaar van zijn meest eigenzinnige kant getoond. Van de elf geselecteerde producties behoren er acht tot het zogenaamde ervaringstheater. Voorstellingen die zich direct tot het publiek wenden, gespeeld op onverwachte locaties als een auto-showroom of een tentje in het bos.

Geheel tegen die modieuze trend in, speelt het ook geselecteerde *Missie* van de KVS uit Brussel zich gewoon af in de schouwburg. In een setting die niet simpeler kan: een podium, een acteur, een kathedraal, een achterdoek, een tekst en wat lampen.

Die tekst is van David Van Reybrouck, een rijzende ster in de Vlaamse letteren en vooral bekend als essayist, dichter en columnist. Zijn monoloog *Missie* gaat over Pater André, een missionaris die vijf-

tig jaar in Congo heeft gewoond en gewerkt en nu voor verlof terug is in zijn vaderland, België.

Een beetje verlegen komt acteur Bruno Vanden Broecke (tot nu toe nagenoeg onbekend in het Nederlandse theater) op en begint te vertellen over zijn leven toen en nu, hier en daar. Onnavolgbaar schakelt hij tussen zijn werk in Congo, en zijn verwondering over het leven in het rijke Westen. Tussen de gruwel van de oorlog in Afrika en de dagelijkse sores van de mensen hier, die het alleen nog maar hebben over de verbouwing van hun huizen. Iedereen wil tegenwoordig immers een bubbelbad en een douche waaruit het water van zeven kanten stroomt.

België en het koloniale verleden in Congo, het is een onderwerp dat nog steeds gevoelig ligt. In deze voorstelling wordt dat thema ook nog eens gecombineerd met de rooms-katholieke sfeer van jongenscholen en seminaries.

Maar *Missie* is allesbehalve een typisch Vlaamse voorstelling – het is voor elk publiek dat iets meer wil weten over een onbaatzuchtige roeping, invoelbaar theater, vol van betekenis.

Het sterke punt van tekst en spel is dat het nergens belerend wordt, of een bestraffend vingertje wordt

geheven. Pater André vindt de ontberingen in de missie bijna vanzelfsprekend. Hij is er destijds niet heen gegaan om ziertjes te winnen, maar om te helpen. Vrouwen helpen bij hun bevalling, lijken helpen opruimen, rolstoelen maken voor kinderen zonder benen. En dan terug in België geconfronteerd worden met een broer die na dertig jaar huwelijk bij zijn vrouw weg wil omdat hij een jonger exemplaar heeft gevonden.

Bekenisvol theater, nergens een bestraffend vingertje

.....

Erg mooi is ook hoe het grote leed van Afrika wordt afgezet tegen het kleine leed als de moeder van Pater André doodgaat, en zij niet wil dat haar zoon bij haar blijft omdat ze hem in Afrika meer nodig hebben dan zij op haar sterfbed. Naarmate *Missie* vordert, wordt het anekdotische steeds meer verlaten en heft de tekst zich in een prachtige cadans naar het niveau van een filosofisch traktaat over de kracht van keuzen maken in het leven.

Acteur Bruno Vanden Broecke is

34 jaar en doet terecht geen enkele moeite een oude man te spelen. Zijn aarzelingen en haperingen, zijn soms zoeken naar tekst en ritme, het is allemaal van een verbluffende souplesse. Aan het eind pakt regisseur Raven Ruëll nog even flink uit met een adembenemend theatrale slotscène, waarin in plotse wanhoop God wordt aangeroepen, het achterdoek omhoog gaat en een desolate wereld zichtbaar wordt. Het publiek wordt dan in fel en schrill licht gezet, en weet even niet waar het kijken moet.

Missie was vanwege het Theaterfestival deze week eenmalig in Nederland te zien. In België baarde de voorstelling vorig seizoen al opzien. Het is nu aan de programmeurs van al die toonaangevende schouwburgen in Nederland om bij de KVS in Brussel te smeken deze voorstelling naar hun kunsttempels te halen. Tussen al die tralala-musicals en dat hieperdepiepcabaret, tussen al dat zogenaamde 'Toptheater' en al die 'Topstukken', is *Missie* een bijna noodzakelijke avond van bezinning, verwondering en ontroering.

Hein Janssen

Missie KVS Brussel. In Stadsschouwburg Amsterdam, 8 september.
www.kvs.be